

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
Кж I 435/05
09.02.2006. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу састављеном од судија: Слободана Газиводе, председника већа, Соње Манојловић, Драгана Аћимовића, Милене Инић-Дрецун и Предрага Глигоријевића, чланова већа, са саветником Драганом Лужњанин, као записничарем, у кривичном предмету оптуженог АА, због кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из чл. 33. ст. 3. у вези ст. 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, одлучујући о жалби оптуженог АА изјављеној против пресуде Окружног суда у Крушевцу К.бр.72/04 од 12.1.2005. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 375. Законика о кривичном поступку, дана 9.2.2006. године, донео је

П Р Е С У Д У

УВАЖЕЊЕМ жалбе оптуженог АА и по службеној дужности, ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ у погледу правне оцене дела и одлуке о изреченој казни пресуда Окружног суда у Крушевцу К.бр.72/04 од 12.1.2005. године, тако што Врховни суд радње оптуженог АА описане у изреци првостепене пресуде правно квалификује као кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из чл. 348. ст. 2. Кривичног законика ("Службени гласник РС", бр.85/2005) за које дело га осуђује на казну затвора у трајању од 6 месеци.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Крушевцу К.бр.72/04 од 12.1.2005. године оптужни АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела неовлашћено држање ватреног оружја и муниције или експлозивних материја из чл. 33. ст. 3. у вези ст. 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије за које дело је осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Од оптуженог је одузета једна ручна бомба М-75 црне боје "кашикара" са серијским бројем __ и предата на даље располагање Секретаријату за унутрашње послове Крушевац. Оптужени је обавезан да суду на име паушала плати износ од 3.000,00 динара а на име осталих трошкова кривичног поступка 23.800,00 динара све у року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Против те пресуде жалбу је изјавио оптужени АА, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, одлуке о казни и трошковима кривичног поступка, са предлогом да Врховни суд побијану пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење или је преиначи сагласно наводима жалбе. Захтевао је да на седници већа другостепеног суда буде позван.

Републички јавни тужилац у поднеску Ктж.бр.568/05 од 11.4.2005. године предложио је да се жалба оптуженог одбије као неоснована а првостепена пресуда потврди.

Врховни суд је одржао седницу већа у смислу чл. 375. Законика о кривичном поступку у одсуству уредно обавештених заменика Републичког јавног тужиоца и оптуженог АА, на којој седници је испитао првостепену пресуду, размотрио остале списе предмета и по оцени жалбених навода, нашао:

Побијана пресуда не садржи битне повреде одредаба кривичног поступка на које другостепени суд у

смислу чл. 380. ст. 1. тал. 1. Законика о кривичном поступку увек пази по службеној дужности.

Навод жалбе оптуженог да је првостепени суд одбијајући да као сведоке саслуша ББ и ВВ повредио право на одбрану и тиме учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из чл. 368. ст. 2. ЗКП, неоснован је.

Наиме, одбијањем предлога странака да изведе неки доказ суд не чини битну повреду одредаба кривичног поступка, јер ни једна одредба Законика о кривичном поступку па ни она из чл. 17. и 18. ЗКП на које се оптужени позива не обавезују суд да изведе сваки предложени доказ нити га ограничава у слободној оцени изведених доказа а чији је циљ да се истинито и потпуно утврде чињенице које су од важности за доношење законите одлуке.

У конкретном случају првостепени суд је правилно оценио да је чињенично стање изведеним доказима у довољној мери разјашњено и да би саслушање предложених сведока, поред већ саслушаних сведока на исте околности, водило само непотребном одуговлачењу кривичног поступка.

Неосновано се жалбом оптуженог побија и чињенично стање утврђено првостепеном пресудом.

Супротно овим наводима, Врховни суд налази да је изведеним доказима и њиховом правилном оценом првостепени суд несумњиво утврдио да је оптужени АА у наведеном периоду, у породичној кући неовлашћено држао распрскавајуће оружје, ручну бомбу "кашикару" ближе описану у изреци побијане пресуде, чије држање грађанима није дозвољено.

Наиме, оптужени ни не спори да су овлашћена службена лица СУП-а Крушевац дана 6.4.2004. године у породичној кући оптуженог пронашла и према потврди о одузетим предметима од њега одузела једну ручну бомбу "кашикару" стим што различито објашњава како је ова бомба доспела у његову кућу. Потврђује и да је имао намеру да је преда надлежним органима, али да је због стања алкохолисаности у коме се налазио једноставно заборавио да ово и уради.

Прихватајући основано одбрану оптуженог са главног претреса која је у свему потврђена и исказима саслушаних сведока ГГ и ДД, првостепени суд утврђује и да је предметну бомбу у кућу оптуженог донела пар дана пре одузимања бомбе од оптуженог ВВ.

Код овако неспорно утврђених чињеница, које се и жалбом оптуженог понављају, правилно налази првостепени суд да је за кривичну одговорност оптуженог небитно на који начин је дошао у посед наведене бомбе, јер је оптужени знао да се ради о ручној бомби и по сопственом казивању имао је намеру да је преда надлежним органима, али то није учинио.

Према томе, првостепени суд је правилно и потпуно утврдио све одлучне чињенице како оне од значаја за радње извршења наведеног кривичног дела, околности под којима је учињено, тако и у погледу субјективног односа оптуженог према том делу, о чему су у побијаној пресуди дати правилни и исцрпни разлози, које и овај суд прихвата.

На тако утврђено чињенично стање првостепени суд је применио кривични закон тако што је радње оптуженог квалификовао као кривично дело неовлашћено држање ватреног оружја, муниције или експлозивних материја из чл. 33. ст. 3. у вези ст.1. Закона о оружју и муницији Републике Србије.

Како је у међувремену од доношења првостепене пресуде измењен кривични закон и од 1.1.2006. године на снагу ступио Кривични законик ("Службени гласник РС",бр.85/2005) којим је за кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја сада из чл. 348. Кривичног законика, прописана блажа казна затвора (од 6 месеци до 5 година) од оне прописане чл. 33. ст. 3. у вези ст. 1. Закона о оружју и муницији Републике Србије, Врховни суд је поступајући по службеној дужности у складу са одредбом чл. 5. ст. 2. Кривичног законика првостепену пресуду преиначио у погледу правне оцене дела, тако што је радње оптуженог АА описане изреком побијане пресуде квалификовао као кривично дело из чл. 348. ст. 2.

Кривичног законика, који је у конкретном случају блажи за оптуженог.

Оцењујући значај свих околности од утицаја на висину казне у смислу чл. 54. Кривичног законика а које су правилно утврђене првостепеном пресудом – да се ради о релативно младом човеку, без сталних извора прихода, да је разведен, отац петоро малолетне деце, а од отежавајућих чињеницу да је и раније осуђиван, Врховни суд је оптуженог АА за извршено кривично дело из чл. 348. ст. 2. Кривичног законика осудио на казну затвора у трајању од 6 месеци, налазећи да је овако одмерена казна сразмерна тежини извршеног кривичног дела, чија је квалификација у одређеној мери ублажена, степеном изражене друштвене опасности за кривично дело у питању, као и степена кривице оптуженог, те да изречена казна затвора од 6 месеци представља најпогоднију кривичноправну меру за остварење сврхе кажњавања из чл. 42. Кривичног законика.

Из изнетих разлога, на основу чл. 391. Законика о кривичном поступку, Врховни суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

Записничар, Председник већа-судија,

Драгана Лужњанин, с.р. Слободан Газивода, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

сд